

[H. C. Toft.]

komme ud for på fællesmarkedet, risikoen for efterhånden at blive helt udelukket, da finder jeg, at vi ved indrepolitiske foranstaltninger burde have udvirket, at landbruget fik en bedre udgangsposition, et bedre konkurrencegrundlag, at vi burde have bragt omkostningsniveauet ned gennem nedsættelse af ejendomsskatterne til staten og til amtet. Dermed ville vi have styrket landbrugets konkurrenceevne, landbrugets muligheder for salg og derigennem også muligheden for at øge eller bevare nationalindkomsten.

Da man således ikke efter min opfattelse i rimeligt omfang har tilgodeset det danske erhvervsliv som helhed, givet erhvervslivet en nogenlunde rimelig udgangsposition, frygter jeg de følger, dette vil få, og derfor mener jeg ikke at kunne tage medansvaret for den beslutning, folketinget i dag tager, men jeg vil undlade at stemme med den motivering, jeg her har givet.

Thestrup: Jeg vil anbefale, at man stemmer for godkendelse af konventionen om oprettelse af en europæisk frihandelssammenslutning.

Jeg er som vel de fleste i denne sal skuffet over, at det ikke lykkedes at samle såvel de seks som de syv i et stort økonomisk fællesskab som indledning til en art Europas forenede stater. Jeg er endvidere skuffet over, at det, da det ikke lykkedes at nå dette store mål, blev umuligt at danne den nordiske toldunion.

Jeg skal ikke sige noget om ansvaret for, at denne store europæiske sammenslutning ikke blev til noget, eller for, at en nordisk toldunion ikke blev til noget. Når afstemningen her i dag har fundet sted, er det vel spørgsmål, som det må overlades til historien at udrede. Derimod vil jeg gerne sige lidt om, hvad det er, der fører mig til at stemme for vor indtræden i frihandels-sammenslutningen. For mig er der en grund, der er mere tungtvejende end alle de andre grunde, der er anført. Det er, at ved at

indtræde i frihandelssammenslutningen indtræder vi i samme fællesskab som Sverige og Norge og kan bevare og udvikle vore forbindelser med de to nordiske lande. Endvidere er der vel udsigt til, at Island indtræder i frihandelssammenslutningen, og forholdet er vel også det, at skal Finland kunne indtræde i en af de to europæiske sammenslutninger, kan det kun blive i frihandelssammenslutningen. Det er derfor den af de to sammenslutninger, der byder os de største muligheder for et nært nordisk samarbejde, og det er mere end noget andet min begrundelse for at stemme for vor indtræden i frihandelssammenslutningen.

Jeg vil gerne til denne begrundelse føje nogle bemærkninger.

Nordisk Råd vedbliver jo at bestå efter vor indtræden i frihandelssammenslutningen, og her er det, jeg gerne vil gøre opmærksom på et område, der efter min mening kan have en vis betydning i den kommende tid, nemlig en yderligere udvikling og udbygning af retsfællesskabet mellem de nordiske lande, navnlig for de retsreglers vedkommende, der vedrører det økonomiske liv. I den tid, der er gået, har vi i Nordisk Råd beskæftiget os i nogen måde med dette forhold. Vi har arbejdet for en fælles patentlovgivning, for en ligeartet aktieselskabs- og selskabslovgivning og for ligeret for nordiske statsborgere, der har bopæl i et andet nordisk land end deres eget, med det pågældende lands egne statsborgere ikke mindst i næringsretlig henseende. Jeg ville tro, at tiden nu er inde til, at vi på mange flere af det økonomiske livs områder undersøger, hvorvidt det er muligt at nå frem til endnu større ensartethed i retsreglerne mellem de nordiske lande, end vi i dag har. Jeg vil tro, det kunne være en hjælp for de nordiske lande i den stærke konkurrence, vi ganske givet kommer ud i. Efter min opfattelse er der i den traktat, vi nu står over for, hverken i bogstav eller i ånd noget, der vil stride imod det, jeg her siger; jeg vil naturligvis gerne høre, hvad den højtærede udenrigsminister mener om dette punkt.